

GEEN GOEDE SCORE IN MIDDELBAAR, GEEN UNIEF? ZIJ BEWIJZEN HET TEGENDEEL

Om studenten langer boven de boeken te houden, wil de KU Leuven ook rekening houden met hun studieresultaten van het secundair onderwijs. Zijn die dan altijd een goede voorspeller voor een geslaagde universitaire carrière? Deze drie mannen bakten er weinig van in de middelbare school, maar presenteren vandaag elke dag een visitekaartje — als advocaat, politicus of postdoctoraal onderzoeker.

• CELIEN MOORS •

ROELAND MOEYERSONS (44)

Advocaat en vennoot bij van Cutsem Wittamer Marnef & Partners

«Hakken over sloot was ruim voldoende»

Met de hakken over de sloot haalde Roeland zijn diploma middelbaar onderwijs. «En dat was voor mij voldoende.» Pas toen hij zijn rechtenstudies afmaakte en advocaat werd, wist hij wat motivatie betekende.

Zes op tien? Dat was voor Roeland, intussen 19 jaar advocaat, één punt te veel gestudeerd. «Studeren voor goede resultaten interesseerde me niet. Het was ook nooit mijn ambitie om advocaat te worden. Rechten was een negatieve keuze, nadat ik alle wetenschappen, geschiedenis, Germaanse, psychologie en filosofie al doorstreept had. En toen rechten uiteindelijk vaststond, raadde zowat elke leerkracht dat af. Eender welke universitaire richting zou voor mij te hoog gegrepen zijn. Maar ik moest iets doen in mijn leven (lacht). Nu levert dat geestige situaties op met oude klasgenoten. Want wanneer ik hen zeg dat ik op een advocatenkantoor werk, volgt meestal de vraag: 'als wat?' (lacht). Iedereen wist wel dat ik intelligent genoeg was, maar niemand had verwacht dat ik met mijn toenmalige studiehouding zo ver zou geraken. Mijn groot geluk is dat ik een job vond waarvoor ik zoveel meer passie heb dan voor de studies.» Vandaag is Roeland gespecialiseerd in geschillen tussen bedrijven, met zowel nationale als veel internationale klanten. «Professioneel is alleen het allerbeste net goed genoeg, omdat ik nu voor klanten werk. Heel anders dan vroeger, toen net genoeg, goed genoeg was. Nu ik door mijn oudste dochter weer geconfronteerd wordt met de middelbare school, vind ik het een verrassing dat ik het daar zo lang heb volgehouden. Het is eenvoudig: op basis van mijn punten was ik een vogel voor de kat, maar iets met goesting doen, maakt écht het verschil.»

STEFaan VERHULST (32)

Postdoctoraal onderzoeker aan de VUB

«Achtergrond telt niet voor wat ik nú doe»

Als postdoctoraal onderzoeker zoekt Stefaan Verhulst elke dag naar nieuwe therapieën om leverziekten te behandelen. Nog geen 12 jaar geleden — hij was al 21 — en na een hobbelig parcours zwaaide Stefaan pas het middelbaar af.

Het contrast tussen zijn middelbareschoolcarrière en vandaag kan voor Stefaan amper groter. Wanneer de jonge vader over zijn onderzoek spreekt, hoor je maar één ding: passie. 55 uur per week brengt hij door aan de onderzoeksgroep levercelbiologie van de VUB, naast het werk voor zijn zitje in de raad van bestuur. Stefaan studeerde met onderscheiding af in de biomedische wetenschappen, werkte recent een doctoraatsonderzoek af en timmert nu aan de weg als postdoctoraal onderzoeker. Momenteel ontwikkelt zijn team stamcellen waaruit een lever kan groeien, waardoor dierproeven overbodig worden. Ooit zal zijn onderzoek misschien tot baanbrekende resultaten leiden, goed nieuws voor wie aan een leverziekte lijdt. Een wetenschappelijke toekomst die hij altijd voor ogen zag. Acht keer deed hij mee aan het ingangsexamen geneeskunde om, net zoals zijn moeder, arts te worden. Jammer genoeg haalde Stefaan dat

nooit. «Ik heb daar geen spijt van. Ik ben heel blij met het werk dat ik nu doe.» Maar de weg daarnaartoe was allesbehalve evident, zeg maar turbulent. Na een start in de Latijnse reeg Stefaan de B-attesten aan elkaar, deed zijn derde en vierde middelbaar opnieuw, veranderde twee keer van school en moest twee keer herexamens doen, om uiteindelijk in het vijfde middelbaar in het TSO te belanden. «Ik was al 21 toen ik mijn diploma van de middelbare school kreeg. Zwaar als je je leeftijdsgenoten verder ziet studeren en aan een leven ziet beginnen. Zeker in het derde en het vierde middelbaar ontbrak me elke vorm van motivatie — al speelde het verlies van mijn vader wellicht ook een rol. Ik wist wel dat ik in de biologie verder wilde maar was daar onzeker over, en dacht helemaal niet na over mijn toekomst. Leerkrachten stonden ook niet positief ten opzichte van een universitaire studie. Ooit zag ik een psycholoog die me toen al hogeschool afraaide. Mijn IQ-testen waren niet goed. Maar ik wilde per se naar de universiteit. Biologie fascineerde me al heel m'n leven. En wie niet waagt, niet wint.» «Ik ben zeker niet door mijn studies gefietst, maar dankzij de juiste begeleiding ben ik elk jaar na her-

examens geslaagd», weet Stefaan. «Ik stond vaak op het punt een brief te sturen naar mijn leerkrachten van het lager onderwijs: dat TSO of een slechter pad in het middelbaar niet meteen wil zeggen dat je hoger onderwijs niet aankan. Want toen ik mijn diploma kreeg, met onderscheiding, blaakte ik van trots. 'Zie je wel', dacht ik, 'alles kan, mits wat motivatie'. Dat zegt veel over hoe ze studenten in het middelbaar begeleiden.» Stefaan vindt het jammer dat weinig TSO-studenten een diploma hoger onderwijs behalen. «Ik vertel anderen ook nooit over mijn achtergrond. Omdat het niet belangrijk is voor wat ik nú doe, vind ik. Nu ben ik echt gemotiveerd, weet ik wat ik wil en volg ik mijn eigen pad. Misschien is het geen slecht idee om bij de studiekeuze naar resultaten uit het middelbaar te kijken. Maar het mag niet besluitend zijn. Want mijn verhaal toont aan dat er, mits de juiste motivatie, altijd een mogelijkheid is om verder te studeren, welke achtergrond je ook hebt.»

«Ik was die leerling met het C-attest»

Een tikje als een loser. Zo zag zijn schoolomgeving Conner Rousseau (26) toen hij tien jaar geleden zijn vijfde middelbaar moest overdoen en een universitaire studie hem werd afgeraden. Nu is hij kandidaat-voorzitter van sp.a. «Zonder unief was ik er ook geraakt. Maar als het morgen gedaan is met de politiek, heb ik wel een diploma achter de hand.»

«Ken je dat, een leerling die amper iets moet doen om goede resultaten te halen? Wel, zo was ik de eerste vier jaar van het middelbaar, toen ik Latijn-Wiskunde studeerde. Een slecht studie-ethos, ik weet het. Maar ik was een speelvogel, met van alles bezig, behalve met school.» Toen Conner in het vijfde middelbaar een C-attest kreeg, had hij dat zien aankomen. «Maar ik heb er niets aan gedaan. Ik was totaal niet geïnteresseerd, begon net uit te gaan, had op persoonlijk vlak een wat moeilijker jaar. Toch heeft het een grote impact gehad. Thuis was het een groot drama en op slag was ik heel wat vrienden

kwijt. Er werd mij aangeraden BSO te doen. Maar aan het einde van de zomer voelde ik een grote bewijsdrang: ik ging terug en deed mijn jaar over.» Met hernieuwde energie zette Rousseau zich in voor buitenschoolse activiteiten. Het collegebal. De show voor de 100 dagen. «Niemand vertrouwde mij ermee. Ik, een beetje de loser. Maar het collegebal van dat jaar is nog steeds het beste ooit (lacht).» «Ik slaagde, en ik meen me te herinneren dat tegen het einde van het zesde middelbaar leerkrachten het mij afraadden om universitaire studies te doen», gaat Conner verder. «Ook mijn ouders waren niet overtuigd. Maar ik ben toch aan mijn rechtenstudie begonnen en heb alles zelf betaald. Tegelijk ben ik ook begonnen werken op de kabinetten. Die combinatie was niet evident, maar het is vrij vlot gelukt. En sinds december 2017 heb ik mijn rechten-diploma.» In zijn omgeving zag Rousseau hetzelfde gebeuren: tweevrienden werden afgeraden aan universitaire studies te beginnen en

bekleden nu topjobs in de financiële wereld. «De link tussen je resultaten in het secundair en de slaagkansen in het hoger onderwijs ga ik niet ontkennen. Maar jongeren ontwikkelen zichzelf. Hadden ze toen voor mij de deur gesloten, had ik nu geen diploma gehad. Niet dat ik me zonder niet had kunnen opwerken, maar als het morgen gedaan is in de politiek, heb ik het wel achter de hand. Terwijl ik in de statistieken nog steeds 'die leerling met het C-attest' ben. Afgelopen 1 september was het 10 jaar geleden dat ik ben blijven zitten. Toen heb ik er even bij stilgestaan. Want ik ben vandaag de jongste fractieleider ooit, en ik kon niet beter staan dan waar ik vandaag sta. Ik word nog steeds vaak onderschat. En dat is best wel leuk.»

Conner Rousseau (26)

Fractieleider sp.a in Vlaams Parlement, kandidaat-partijvoorzitter